

Velký pitaval z malé republiky

Ivo Jahelka

R: Poslyšte písničku, je podle práva,
o tom, co v životě lidem se stává,
ze soudních spisů se k lepšímu dává
příběhů pár, a k nim se dodává:
jménem republiky, žádný cukrbliky ...

1. Na Petřín už míří čtyři příslušníci silní,
do houští tam dívky lákal zvrhlík pedofilní,
netušily nezletilé, že je to jen léčka,
tak přišly vo to nejčennější - vobral je vo céčka.
2. V Budějicích u soudu zas probíhá stání,
určujou tam děcku otce, ten se však nebrání,
hrdě uznal otcovství a usmíval se lehce,
na otázku, jak s placením, řek', že za to nic nechce.

R: Poslyšte písničku, není moc dlouhá,
o tom, kdo mrkvičku zákonu strouhá,
člověk je hříšný a rád se rouhá,
stačí šlápnout vedle, a pak, ouha, ouha, ouha, ouha:
jménem republiky, žádný cukrbliky ...

3. "Slavnej soude, Franta Houska lakomej byl velmi
a tou svojí lakomostí dost na nervy šel mi,
kvůli němu v ublížení na zdraví se vezem,
my v opici mu vrtali koleno nebozezem."
4. Ve Lhotě zas pohřební vůz zastavila hlídka,
že je šofér podnapilý, ozvala se výtka,
řidič zvednul víko rakve, řek': "To máte těžký,
no tak vstávat, hybaj, babi, dál prej musíme pěšky!"

R: Poslyšte písničku, není moc krátká,
že vobčas zaklapnou i zadní vrátka,
jako když z šampusu vyletí zátka,
s člověkem to jde pak pěkně zkrátka:
jménem republiky, žádný cukrbliky ...

5. Na Žižkově ztuhla tuhle rázem krčma celá,
když tam Lojza vykřikoval, že všechny voddělá,
na VB pak výpověď už nedoznala změny,
dodal jen, že voddělat chtěl zameškaný směny.
6. Na krku nosil žiletku a chodil na diskošku,
až do jinýho stavu přivedl povolnou Božku,
táta na něj řval: "Ty nemáš rozumu snad špetku,
měls' na krku jen žiletku, tak teď máš ještě štetku!"

R: To byla písnička celá ze života,
jen ať vás nemejlí veselá nota,
každýho z nás vobčas zatlačí bota,
s paragrafy, s těmi je lopota:
jménem republiky, žádný cukrbliky ...